

El teatre religiós

La Comèdia famosa de santa Bàrbara és l'única comèdia de sants del barroc català que el rector de Vallfogona compongué expressament per implicar als vallfagonins en la inauguració de la capella de la Santa el 1617. Amb un repertori de 45 personatges, la majoria interpretats per veïns de la mateixa vila, l'obra, incorpora la figura de més èxit en el teatre de l'època, el 'graciós', i vora l'argument hagiogràfic, desenvolupa un seguit de passatges de gran dinamisme i de tema còmic-amorós a càrrec dels criats, en el que constitueix un original entremès burlesc, on el Rector ateny el màxim nivell de fluïdesa escènica i de creació dramàtica i amb el qual realitza la seva més interessant aportació al desenvolupament del teatre català modern.

[...]

Ix Gonçalo rebossat baix la finestra d'Agripina

AGRIPINA: [...] No ha dit que aquesta finestra / és son cel? Puix vingi aci: / Si aquest cel li dona pluja / encara ho deu agrair. / De mi digué que era un sol, / i jo, perquè no morís / dissecat ab mon calor, / d'aquest modo el remulli, / ab què en la mar de mes gràcies / bé com la sípia-m portí, / que dels peixos que la cacen / tirant-los tinta-s desix.

GONZALO: Si-s porta com sípia o congre, / una cosa li sé dir: / que-s porta vellacament, / ni sa burla-s pot sofrir. / I si diguí que era un sol, / ara m'interpreto, i dic / que entenguí sol de paella.

[...]

Diu dins Santa Bàrbara

BÀRBARA: Agripina?

AGRIPINA: Misenyora.

BÀRBARA: Porta'm lo llibre en què llig, / per a què ab ell m'entretinga / lo que em resta de la nit.

[...]